

Waddenlicht, manifestatie voor aardeheling

De geboorte van een proces

Uit: Sampo Nr. 10

door Nicolaas de Jong

Waddenlicht heet de manifestatie die voor het eerst dit jaar in Augustus op Schiermonnikoog is gehouden. De inspiratie hiertoe kregen Marya Schouten en Henkjan de Blaauw, die ook het Eigentijds Festival opzetten en organiseren. Het mooie van Waddenlicht was, dat het een samenwerking werd van verschillende lichtwerkers, landschapsgenezers, kunstenaars en mystici, waarbij de vaardigheden van ieder werden aangesproken.¹

Vorbereidingen

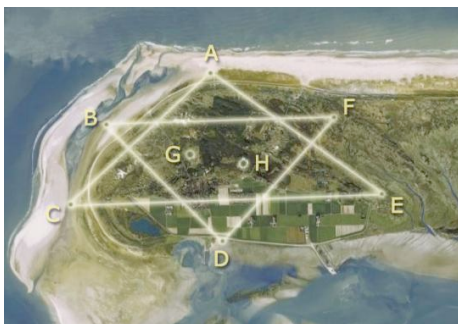
Voorwerk werd gedaan door een vriendin van eilandbewoonster Garda Meerdink, in de persoon van Christa Rouwenhorst, een lichtwerkster die had doorgekregen dat het op Schiermonnikoog ging om 7 punten, waarvan 6 zich in een Davidsster bevonden. Hier diende zware energie te worden afgevoerd, en lichte toegevoegd. Suzan Hermet had vijf tekeningen ontvangen van een engel en een ander wezen dat gewekt diende te worden, hetgeen door 5 personen zou moeten gebeuren.

In februari zijn daarop Marya, Henkjan, Suzan, haar man Dik Oskam en ik op zoek gegaan naar die punten op het eiland, en we hebben die kunnen duiden als de orgaanpunten van de landschapsgengel, met de Berkenplas als het hart en de overige punten als de organen. We begonnen met zingen en spelen voor de landschapsgengel van Schiermonnikoog, waarop we allen wakkerheid en beginnende vreugde konden beleven.

Hierna zijn we de verschillende punten gaan zoeken (zie de kaart), en bij het leverpunt beleefden we een slapende reus in de modder op de kwelder, een soort zompheus, die nauwelijks wakker kon worden en op dat moment niet door ons wilde worden gewekt, waarbij ik veel verdriet beleefde om alle leed die op het eiland door mensen aan elkaar was aangedaan.

De deva wekt voorzichtig de zompheus, tekening S. Hermet

Bij de kaart:

A: Transformatiepunt van de landschapengel

B: Nier

C: Milt

D: Blaas

E: Lever

F: Gal

H: Berkenplas, hart.

Tussen E en F: het instromingspunt van de landschapengel

Tussen D en E, bij het begin van de strekdam naar de boot: uitstromingspunt.

Door ons werk bleek na afloop dat de engel van het eiland was gewekt in haar orgaanpunten, wat een goede aanzet was voor Waddenlicht. Dit hebben Suzan en Annelies Tusveld, ook een mystica en energiewerkster, onafhankelijk van elkaar bevestigd.

Daarna heeft Marya een droom gehad dat het om een veel grotere landschapstempel en dus -engel ging die op Schiermonnikoog gewekt diende te worden. Deze heeft een punt in de Vogezen, in het dorpje La Forge Neuve, onderdeel van de ecologische woon-werkgemeenschap Ecolonie, waar Henkjan en Marya wonen. Verder een op Schiermonnikoog en in Avebury. Dit kon ik later bevestigen, daar ik in Mei op Ecolonie was voor een cursus. In het kapelletje in La Forge Neuve had ik een ontmoeting met de witte Maria, wat mij duidelijk maakte dat het hier om de witte deva gaat, ofwel het instromingspunt van de grote driehoek. Overeenkomstig de draaiing van de levenswereld op het noordelijke halfrond, die tegen de klok in gaat, is dan Schiermonnikoog haar transformatiepunt, en Avebury haar uitstroming. Op een transformatiepunt doet een deva zich voor als zwart, ofwel violet, door haar vele warmtetransformaties, en op de uitstroming met een rood gewaad met blauwe mantel.

Kort hierop kreeg de mystica Joke de Bruin het beeld door van Nyvatchi, symbool voor de deva van Waddenlicht. Kijk je hier aandachtig naar, dan kun je hier in de kleuren paars en rood de transformatiekrachten beleven. Ook de Alba Mater, 'Witte Moeder', het hologram voor Waddenlicht dat Wilka Zelders heeft uitgewerkt, is paarsroze.

Henkjan en Marya zijn in Mei nog op Schiermonnikoog geweest om samen met Annelies Tusveld een vortex te plaatsen op het eiland. Dat had onder andere als doel om de door Suzan waargenomen visvrouw, een hoger water-elementwezen, te helpen de overledenen van het eiland een uitweg te geven, zodat het wat vrijer zou zijn tijdens de manifestatie van 'overledenen-smog'.

Suzan heeft als laatste voor Waddenlicht nog een tekening van een embryo doorgekregen, met de boodschap dat de elementaire wereld een nieuw-geboorte zou kunnen doormaken door de manifestatie en de erbij betrokken mensen. (zie hiernaast)

De manifestatie

Op het eiland bleek bij het transformatiepunt van de grote landschapstempel (Frankrijk-Schier-Engeland), naast de kapel aan de Badweg op Schiermonnikoog, dat de grote deva alleen in het borst- en hoofdgedeelte was te beleven; zij was niet geheel geïncarneerd op haar punt.

Nog voorafgaand aan de manifestatie, maar toch als onderdeel ervan, heb ik met een groep van medewerkers werk gedaan in de onderaardse sferen, om na te gaan welke gevallen engelen en elementwezens er bij de ongelukken op het eiland betrokken zijn geweest, met de vraag of we die niet om konden vormen, de nog aanwezige overleden mensen konden bevrijden, en of we de zomprens hierdoor zouden kunnen wekken. Bij de waarnemingen eraan voorafgaand, werd duidelijk dat er nog een nest rondspokende piraten en heks-achtige gestalten achter was gebleven op de kwelder, die daar waarschijnlijk al eeuwen hingen en waarbij de betrokkenen niet voor- of achteruit konden, geketend in de angst door wat hen was aangedaan, of wat zij anderen hadden aangedaan, en die zij zelf onderhielden.

Een belangrijk beeld dat opkwam bij een van de deelnemers, was dat het eiland haar naam ontleent aan vijf grijze monniken, die uit Atlantis waren gekomen en er de esoterische wijsheid brachten waarmee het landschap organisch kon worden beheerd. Zij stichtten een klooster, dat vele generaties monniken later door christelijke monniken is overgenomen. Dezen, op hun beurt, hebben die esoterische kennis verkocht aan de vrijmetselarij, in ruil voor een kerk. Met als gevolg dat het eiland niet rechtmatig meer is beheerd, en de natuurwezens hun oriëntatie verloren. Een reden waarom de zomprens zich in slaap had teruggetrokken.

Tijdens het werk in de ondersferen konden we meerdere spookachtige verschijningen omvormen en de mensen erachter die nog vastzaten bevrijden. Hierbij werd de reus gewekt, kreeg weer kleur en zieleinhoud, en tevens een aantal nuttige werktuigen c.q. vaardigheden mee, zoals zwaard en harnas. Na afloop hebben we hem met door ons gemaakte kleibeeldjes meegevraagd om zich te verbinden met de landschapengel op haar transformatiepunt (A op de kaart), wat zij, de reus en de

landschapsengel, hebben gedaan. We voelden een sterke kracht uitgaan van deze verbinding, toen we met rituele gebaren onze wensbeeldjes rond het transformatiepunt hebben geplaatst. Allen hadden het gevoel een succesvol werk te hebben verricht.

Bijna meteen hierna vond de eerste ontmoeting met de deelnemers aan Waddenlicht plaats, zo'n 90 in getal. Deze waren merendeels flink gemotiveerd om iets voor de aarde te doen, en er volgden leuke ontmoetingen. Bij het openingsritueel diende iedereen binnen zijn eigen geleiding zijn motivatie uit te spreken waarom hij/zij aan Waddenlicht deelnam. Dat verdichtte voor iedereen zijn impuls tot deelname.

Elke dag werd er begonnen met een gemeenschappelijke meditatie van de onlangs overleden mystica Sonia Bos, voorgedragen door haar man en twee van haar overige medewerkers. Dat werkte deels richtend, al rezen er wel vragen over de voor te stellen transformaties binnen het dieren- en plantenrijk. Zoals: is het wel de bedoeling dat de dieren en planten individueel een eigen akasha krijgen? Mede daardoor waarschijnlijk werden die meditaties naar het einde toe minder bezocht.

De eerste dag waren de workshopleiders verdeeld over de verschillende orgaanpunten van het eiland, en werkten er verstevigend en verdiepend. In navolging van ons ondersferenwerk, werkte ik bij het leverpunt, en heb de deelnemers de verschillende warmtesoorten laten beleven, uitgangspunten voor transformatie van de wereld en ons wezen; waarna we die innerlijke warmtebewegingen geboetseerd hebben. Het weer werkte mee; het was 30° op de kwelders. De groepen werden gaandeweg de dag kleiner, maar het werk ging door. Opvallend was hierbij, ook bij de volgende dagen, dat de reus zeer dichtbij bleef en elk ding wat ik deed, wilde opnemen, als een jong kind dat alles (in zijn geval opnieuw) wilde leren. Zo ook met deze warmtesoorten, die hij als werktuig leerde hanteren.

's Avonds op het strand hebben we als groep de Widarsliederen gezongen bij een kampvuur. Deze liederen werden sterk opgenomen, en de daaropvolgende dagen leek het of we nog flarden hiervan op het strand konden horen. Dan begon weer een van ons een stuk te zingen.

De volgende dag hebben we gezamenlijk bij de Berkenplas onder leiding van Wilka Zelders het hologram, Alba Mater, geactiveerd en tot leven gezongen; dat was voor iedereen voel- en beleefbaar, temeer daar de etherkrachten door de bomen sterk merkbaar waren. Hierna waren er workshops verspreid over het eiland, en 's middags hebben we nog als groep het Lied voor de Dolende Doden op het oorlogskerkhof gezongen. Hier bleken twee veel eerder overleden zeelieden de gestorvenen te terroriseren met ruwe gedragingen en angst. Door ons lied en de gezongen improvisaties ter plekke, konden we veel mensen een poort bieden naar boven. En tijdens de nabespreking kwam het bemoedigende antwoord van de natuurwezens, in een klinkende donderslag met maar één wolk aan de hemel, oftewel bijna bij blauwe hemel. Dit was weer heel herkenbaar bij dergelijk werk, en we

schoten er ook door in de lach. Twee groepen op het strand hadden direct deze donderslag in verband gebracht met ons werk. 's Avonds verviel het buitenwerk doordat er een front met hevige regen- en onweersbuien voorbijtrok. Dit was een welkome rust voor veel deelnemers, want het programma ging achter elkaar door. We beleefden ook sterk de reinigende werking die er van de hevige buien uitging. Het leverde schitterende kleur- en wolkschouwspelen op aan de hemel.

De laatste dag is er weer door verschillende groepen transformatiewerk verricht. Wij hebben ons als groep weer zingend aan de landschapengel bij haar instromingspunt voorgesteld; een groep van zo'n 40 personen. Dat heeft bij veel mensen een stuk enthousiasme doen voelen, zich onder andere uitend in een groep grazende pinken, waarvan er een zich telkens aan de inhoud van onze rugzakken tegoed wilde doen.

Hierna zijn we op het strand de waterwezens, ondinen, gaan beleven bij de vloedlijn, hebben hier een beeldje van gemaakt, en vervolgens de ondinen gevraagd om mee te komen en op het transformatiepunt de landschapstempel van Schiermonnikoog te verlevendigen met hun waterige krachten. Omdat de groep zo groot was, hebben we ook dat als zeer versterkend beleefd voor zowel de engel als de reus. Dit was de volgende dag nog verder verdicht en versterkt.

's Middags was er een gemeenschappelijke bezinning op het strand bij paal 9, ieder voor zich, over de betekenis van Waddenlicht, die door verschillende van ons werd gecombineerd met een duik in zee. Hierna ontmoetten de deelnemers elkaar bij de bunker, het hoogste punt op het eiland, een lelijk punt dat nog flink met oorlogsverleden beladen was. Hier danste Anneke Wittermans met diegenen die wilden, en dat was bijna iedereen, haar Nautilusdans, speciaal ontwikkeld om de sfeer ter plekke te verzachten, en deze zachtheid over het hele Waddengebied te laten uitstromen. Alle deelnemers hebben dit als een stuk hoogtepunt ervaren, een reinigende dans die verbond en diep doorwerkte.

En 's avonds was het gezamenlijke afsluiten met een ritueel, dat nogmaals de Merkaba activeerde. Tijdens dit ritueel kwam er over zee een bui langs met de slurf van een wervelwind, en uit de donkere wolk klonk een bemoedigende donderslag. De natuur had ook weer meegesproken. En tijdens het plaatsen van de kaarsen, nam een deelneemster waar dat er uit de struiken rondom vijf "gekapte" grijze gestalten kwamen, die hun kaarsjes in het centrum erbij zetten. Kortom, het leek erop dat de manifestatie geslaagd was, en de oorspronkelijke stichters, de grijze monniken, zich weer in de organische landopbouw konden herkennen, en verder mee wilden werken.

Van geen enkele deelnemer heb ik een wanklank gehoord, en wij als groep hebben ook sterk ervaren dat het werk dat we ons hadden voorgenomen, namelijk het wekken van de reus en deze verbinden met de landschapengel, gelukt was.

Op het grote transformatiepunt bij de kapel aan de Badweg voelde het aan als was de grotere deva geland tot aan haar voeten, en kon ze al beter gaan werken. Een bemoedigend uitgangspunt voor het volgende jaar. Temeer daar we als groep de roep hadden gehoord van het Rijnwezen om de ik-impuls te helpen versterken in Europa, omdat er steeds meer mensen dreigen teloor te gaan aan de ont-ikking van de samenleving, door bijvoorbeeld de hoeveelheid beelden van TV en internet die men niet kan verteren, waar men niet iets tegenover kan stellen. Zoals al is gesteld, is Schiermonnikoog een van de landschapspunten van de vroegere monding van de Rijn: die kwam toen uit in de Atlantische Oceaan, ergens tussen Schotland en Noorwegen, toen de Noordzee nog land was en Engeland met Europa was verbonden. Deze grote landschapstempel tussen La Forge Neuve in de Vogezes, Schiermonnikoog en Avebury in Engeland onderhield toen de monding van de Rijn.

Suzan, die jammer genoeg zelf niet aanwezig kon zijn, had de dag na Waddenlicht een tekening ontvangen samen met de boodschap dat het kindje was geboren, en dat we er nu heel zuinig mee om dienden te gaan.

Een week na Waddenlicht hadden twee van mijn medewerkers in Noord Holland de volgende ervaring. De landschapshengel ter plekke, in de Beemster, Noord Holland, op haar transformatiepunt was niet aanspreekbaar, omdat er zich onder de aarde een nieuwe ruimte had gevormd, gelijk aan die op ons nieuw gegronde punt op het Duitse eiland Rügen is gevormd.² Ze was er erg mee in de weer, en deelde mee dat Waddenlicht een uitstraling had gehad over Nederland en een groot deel van Duitsland. Dit ondergrondse netwerk was, samen met een paar bovengrondse half open ruimtes, het beeld dat ik na afloop van de manifestatie op het eiland had, en dus aardig overeen kwam met deze waarnemingen.

Kortom: het is een geslaagd project gebleken tot nu toe.

De Nautilusdans van Anneke Witterman en haar mensen op de Bunker.

Noten:

1. Zie www.waddenlicht.eu voor foto's, plaatjes en uitgebreide beschrijvingen van de voortgang van dit proces.
2. Zie Sampo 7 voor een verslag hiervan. www.fjodor.org.